

Ajuntament
de Barcelona

Mesura de Govern

PLA LOCAL DE PREVENCIÓ i DE SEGURETAT CIUTADANA DE BARCELONA. 2016-2019

Comissió de Presidència, Drets de Ciutadania, Participació, Seguretat i Prevenció

23 de març de 2016

Continguts del document

01.	PROPÒSIT I ANTECEDENTS DEL PLA 2016-2019	3
02.	MARC CONCEPTUAL	5
02.1.	Les polítiques locals de seguretat en el context de Barcelona.....	5
02.2.	El context actual	6
03.	ANÀLISI DE LA SITUACIÓ	8
03.1.	L'evolució de la percepció de seguretat	8
03.2.	L'evolució de l'activitat il·lícita i de la victimització	9
03.3.	L'evolució dels incidents i dels conflictes de convivència	12
03.4.	Localització territorial de la percepció d'inseguretat i els conflictes de convivència..	14
03.5.	Prediagnosi participativa en el marc de l'avaluació del Pla 2012-2015	16
04.	L'ESTRATÈGIA DEL PLA 2016-2019.....	17
04.1.	Filosofia i principis rectors	17
04.2.	Eixos estratègics i vectors de desenvolupament.....	19
04.3.	Consulta integral i participada: participació de la ciutadania, entitats, serveis i població experta	19
05.	ACCIONS ESTRATÈGIQUES	21

» 01. PROPÒSIT I ANTECEDENTS DEL PLA 2016-2019

Actuar per prevenir els riscos i garantir un espai públic confortable i accessible constitueix un dels objectius de l'Ajuntament de Barcelona, a fi també de continuar millorant la qualitat de vida de tota la població i la seva percepció de viure en una ciutat segura. L'acció municipal està així directament compromesa a favor de la *promoció de la convivència com a estratègia de prevenció del conflicte i de foment de la seguretat ciutadana*.

Objectius de les polítiques de prevenció i de seguretat ciutadana:

- Liderar les polítiques de prevenció, seguretat i protecció civil a Barcelona, en col·laboració i coordinació amb la resta d'organitzacions i cossos competents en la matèria.
- Enfortir la percepció dels ciutadans de viure en una ciutat segura, confortable i tranquil·la.
- Anticipar-se als conflictes, riscos i amenaces, incorporant una visió i unes polítiques d'actuació fonamentades en la prevenció.
- Reforçar l'exercici de l'autoritat en el compliment de la normativa municipal.
- Atendre i participar en la prevenció i resolució de conflictes de la comunitat en contacte amb el teixit associatiu i les persones

La prevenció a la ciutat considera per tant el conjunt d'actuacions, d'intervencions i de mesures que permeten anticipar-se als riscos potencials i a les situacions de conflicte, i fomenta la cooperació entre les organitzacions, entitats i els cossos que tenen competències en aquests àmbits.

És així que, davant el repte d'adaptar-se als nous riscos potencials, l'Ajuntament de Barcelona elabora periòdicament els plans locals de prevenció i de seguretat que, d'acord amb el previst a la Llei 4/2003, *d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya*, esdevenen un mitjà per concretar, coordinar i actualitzar aquelles polítiques i programes de prevenció que han de donar resposta als reptes que sorgeixen a casa nostra.

Els plans formen així part d'un procés orientat a la millora de la convivència i seguretat a la ciutat que genera processos acumulatius. És a través de la seva revisió i avaluació que es van incorporant a la dinàmica dels serveis i de la ciutat accions desenvolupades en els plans anteriors, a la vegada que es preveuen les modificacions necessàries i s'incorporen respostes noves des d'una perspectiva comprensiva que integri tant polítiques de foment de la convivència, de participació i resolució pacífica del conflicte, com policials.

El **Pla de Prevenció i de Seguretat de Barcelona 2016-2019** és el tercer que elabora l'Ajuntament de Barcelona, i suposa la revisió, la reorientació i l'adaptació del *Pla 2012-2015* al nou context econòmic i social de la ciutat.

El primer pla es va començar a elaborar l'any 2008, i va comptar amb una vigència de tres anys (2009-2011). Va permetre establir els eixos estratègics i les línies d'intervenció que havien de servir com a punt de referència per a la millora de la seguretat ciutadana a Barcelona.

El Pla 2012-2015 es va proposar com a principal finalitat la de contribuir a garantir una major seguretat a les persones i la seva tranquil·litat en els espais públics, a través de: l'anticipació i la gestió dels conflictes que sorgeixen en la convivència, la prevenció i el control de l'activitat delictiva, i l'enfortiment dels mecanismes de gestió de la seguretat.

En els darrers mesos de 2015 es van desenvolupar diverses anàlisis i una diagnosi participativa per tal de fer un balanç de l'estat de la seguretat a Barcelona i conèixer quina havia estat la seva dinàmica en els anys de vigència del Pla 2012-2015. Els resultats van mostrar que, en un període en el qual la victimització es pot considerar estable, les condicions de convivència són les que estan cobrat una creixent importància en la vivència de seguretat als barris, especialment a través de l'increment de relacions socials que deriven en conflicte.

En aquest propòsit de millora contínua, el Pla de Prevenció i de Seguretat de Barcelona 2016-2019 tracta d'avançar-se i preparar-se pel nou escenari.

» 02. MARC CONCEPTUAL

» 02.1. Les polítiques locals de seguretat en el context de Barcelona

Tot just ara fa 30 anys que l'Ajuntament de Barcelona va iniciar, mitjançant la constitució d'una Comissió Tècnica de Seguretat Urbana i la realització de l'enquesta de victimització i opinió sobre la seguretat, una llarga tradició en l'anàlisi i disseny de polítiques públiques de seguretat a Barcelona que ha fet possible l'adaptació a les transformacions socials i demogràfiques. Al llarg d'aquests anys s'ha anat constatant com la gestió de les incidències sobre la seguretat ciutadana ha de ser integral, amb una combinació equilibrada de mesures comunicatives, preventives i dissuassòries, i que tinguin també en compte tant la dimensió objectiva com subjectiva de la seguretat. De fet l'any 1984 quan la Comissió Tècnica de Seguretat Urbana, va presentar el seu Informe "De l'Ordre públic a la seguretat ciutadana" apuntava com la seguretat era una construcció social en la que hi intervenen múltiples factors, alguns d'ells aliens al que habitualment s'associen al sistema clàssic de control.

Al llarg d'aquests anys hem conegut de la importància de la intervenció del planejament i l'urbanisme en les condicions de la seguretat de la ciutat i del seu espai públic, del paper dels operadors del camp social i de la cabdal importància envers la seguretat dels col·lectius més desfavorits, de les polítiques d'acollida i integració dels nous, en definitiva de polítiques que fan de l'anticipació i la prevenció la clau de volta d'una política local de caràcter transversal i socialment inclusiva. També s'ha constatat que la ciutat viscuda va més enllà dels seus límits administratius de manera que l'anàlisi i la intervenció en matèria de seguretat ciutadana i millora de la convivència s'han de desenvolupar també des d'un punt de vista metropolità.

La seguretat ciutadana es compon de dues dimensions que són reals i que tenen un funcionament autònom: la seguretat objectiva i la seguretat subjectiva. Aquests dues dimensions no es correlacionen de manera exactament lineal. Uns majors nivells de delinqüència no sempre incrementen la percepció d'inseguretat ni tampoc la contenció o reducció de l'activitat delictiva garanteix una millora del sentiment de seguretat. Per tant la seguretat ciutadana és un fenomen complex que s'ha d'abordar de forma transversal, comptant amb aquestes dues dimensions i amb els diferents actors que hi intervenen. Cal formular i implementar polítiques que combinin l'empoderament de la comunitat, la inclusió social i la cohesió social i territorial amb l'atenció a la reducció de l'activitat il·lícita.

El conflicte és inherent a qualsevol societat. En conseqüència una de les tasques de la política de seguretat és la gestió dels conflictes sorgits en la convivència. Les polítiques de seguretat no es dirigeixen només a l'eradicació dels problemes delictius sinó també a la gestió de les seves manifestacions en la percepció social i la convivència, i això és especialment rellevant en situacions de canvi social i en conjuntures de crisi, en les que és més probable la disminució de la tolerància al conflicte. Per tant, les polítiques de seguretat han de gestionar les previsibles demandes de major punitivitat (populisme punitiu), tot emmarcant-les en la conflictivitat de les societats complexes i duent a terme una tasca pedagògica per tal de reforçar que l'objectiu de la política de prevenció i seguretat no tingui com a únic objectiu l'estricta eliminació dels conflictes, sinó la gestió de les situacions quotidianes que impedeixen que es visqui la ciutat de forma tranquil·la i segura.

» 02.2. El context actual

Les migracions internacionals i la mundialització financera han esdevingut factors constitutius de les ciutats contemporànies i els detonants més importants dels canvis sociodemogràfics i espacials que es venen experimentant a la metròpoli i a la capital barcelonina des de fa més d'una dècada. Aquests són, sens dubte, dos dels processos que millor representen el procés de globalització urbana, ja que posen en evidència la imbricació entre el món global i local. L'evolució del sistema residencial, del mercat de treball o l'auge del turisme són dinàmiques locals que comparteixen aquestes arrels estructurals i que han transformat la composició social i demogràfica dels barris, les pautes de mobilitat de la població i el mateix contingut de les activitats quotidianes.

En primer lloc, el sistema residencial barceloní s'ha vist modificat com a conseqüència de l'emergència d'una crisi financera que ha contribuït a un augment de la pobresa en tots els barris de la ciutat, si bé amb efectes especialment greus en aquells barris que ja es caracteritzaven per la precarietat del seu parc immobiliari i la vulnerabilitat social dels seus residents. Aquestes dinàmiques també estan afectant les pautes d'assentament de la població d'origen estranger. Els contingents de treballadors internacionals més benestants poden accedir a les zones més privilegiades de la ciutat que conserven així una gran homogeneïtat en quant a l'estrat formatiu, socioeconòmic i edat dels seus habitants. En canvi, en els barris menys benestants s'observa un augment en la diversitat de la seva població. En segon lloc, la major incidència de l'atur i l'augment del nombre de persones grans afegeixen pressió d'ús als espais públics, en tant que augmenta el nombre de persones que disposen de temps lliure desinstitucionalitzat. En tercer lloc, cal destacar l'ús estacionari d'una part de la ciutat per l'auge del turisme.

Els processos que s'acaben d'esmentar no només han transformat la composició social i demogràfica dels barris, sinó que també han canviat els ritmes, les maneres d'entendre i de fer servir l'espai públic. A la ciutat contemporània, aquesta creixent intersecció de diverses temporalitats i territorialitats està generant noves formes de sociabilitat positives, però també afegeix noves dificultats per ordenar i conciliar activitats i relacions esperables. En efecte, l'actual proliferació de xarxes de relacions i de trobades casuals es plasmen en una àmplia varietat de vincles socials en els que sovint s'entrecreuen la confiança i el temor. En aquest marc de coexistències singulars i efímeres, la persistència de la por i l'emergència del conflicte com un problema col·lectiu esdevé el principal indicador que permet conèixer en cada cas on s'estan situant els límits de la convivència.

En aquest sentit, les experiències persistents d'inseguretat i conflicte que s'han observat a Barcelona durant aquest període es poden considerar en bona mesura com a mecanismes de reacció davant la creixent desigualtat econòmica, així com davant la diversificació contemporània de les maneres d'entendre i de practicar l'espai públic. El principal repte al que s'enfronta la gestió municipal haurà de consistir, per tant, en treballar per reequilibrar les desigualtats internes existents en termes de lluita contra la pobresa, mesures de benestar o de mixtificació, per tal d'evitar l'expansió i la cronificació dels problemes socials i les geografies de supervivència (prostitució, mendicitat,...). També serà important arbitrar les tensions entre les pràctiques desterritorialitzades de les persones no residents al barri i els esforços locals de

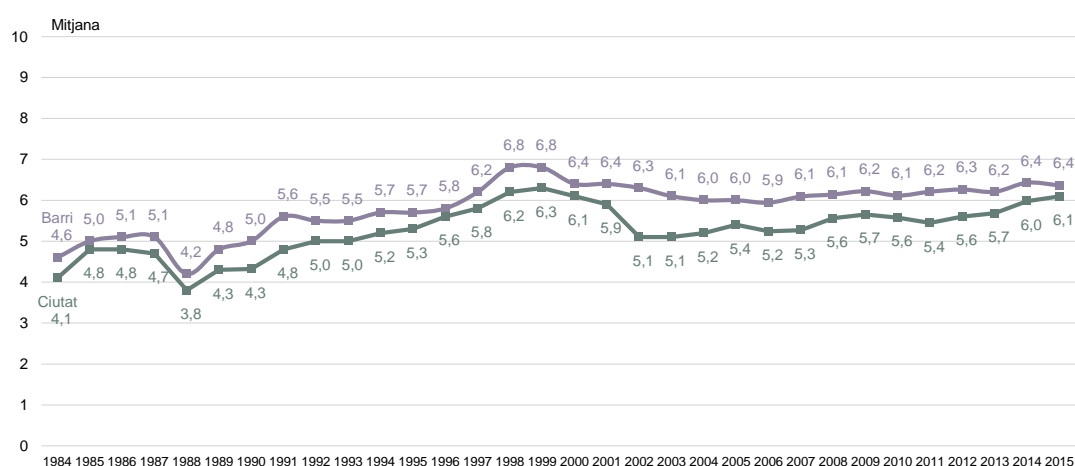
reapropiació del territori per part de les comunitats locals (generant espais propis, ordenant pràctiques i pautant regularitats temporals,...). Finalment, en els darrers anys han augmentat a Barcelona la incidència de petits robatoris i de fets violents com amenaces i agressions, així com la d'altres situacions que generen por i temor a la població (consum i tràfic de drogues, baralles,...). Caldrà que les polítiques de prevenció i de seguretat avancin en el control democràtic i l'atenció a aquestes situacions.

» 03. ANÀLISI DE LA SITUACIÓ

» 03.1. L'evolució de la percepció de seguretat

L'Ajuntament de Barcelona porta a terme, des de fa 30 anys, una enquesta de victimització (EVB) que permet un acurat coneixement sobre la percepció de la seguretat a la ciutat i al barri. L'evolució dels dos indicadors mostra uns nivells prou satisfactoris, ja que obtenen les millors notes des del tombant de segle, si bé presenten comportaments diferents: mentre que la valoració de la seguretat a la ciutat és un indicador estable que se situa per damunt del 6 gairebé tots els anys, la valoració de la seguretat al barri és un ítem sensible que presenta oscil·lacions significatives i és, per tant, més revelador de l'estat de satisfacció ciutadana en la relació amb l'entorn immediat. Es positiu, en aquets sentit, el fet que les dades mostren una millora sostinguda de l'indicador, que assoleix enguany la nota màxima des de l'inici de segle, amb un 6,1.

Gràfic 1. Percepció de la seguretat a la ciutat i al barri. Barcelona, 1984-2015

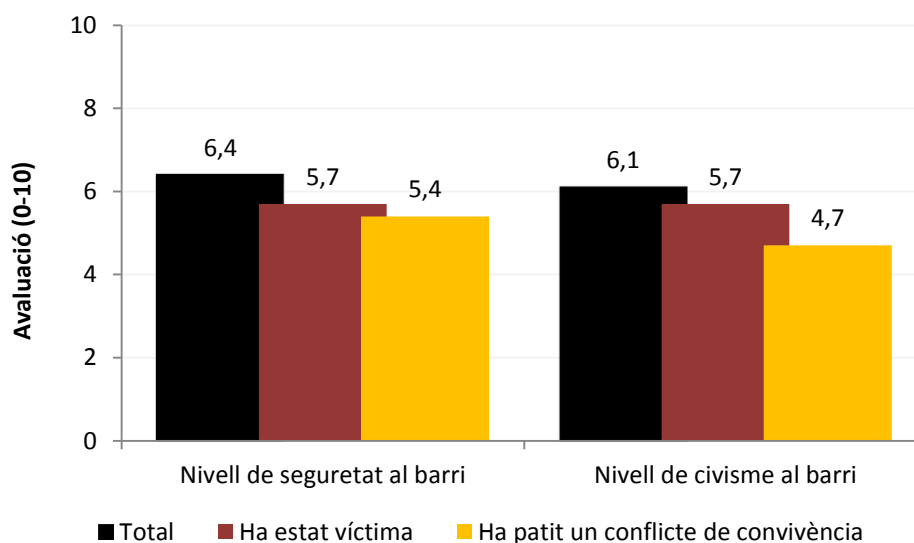

Font : Enquesta de Victimització de Barcelona 2015

Una de les característiques de les enquestes de victimització és que, a més d'aportar informació detallada sobre l'evolució de la percepció de seguretat, permeten estudiar la seva interrelació amb altres variables significatives de la construcció social de la seguretat. Aquesta possibilitat ens ha permès constatar que la problemàtica a la ciutat de Barcelona quant a seguretat i convivència té les seves especificitats. Els resultats permeten apreciar clarament com el fet d'haver patit un conflicte de convivència està contribuint amb més força a configurar la percepció de seguretat als barris que les experiències de victimització.

Concretament l'enquesta mostra que **les persones que s'han vist immerses en un conflicte de convivència se senten més insegures al barri i sobretot perceben menys civisme que les persones que han estat víctimes d'un fet delictiu.**

Gràfic 2. Valoració de la seguretat i del civisme al barri segons si la persona ha estat victimitzada/ha patit un conflicte de convivència (avaluació 0-10). Barcelona, 2015

Font : Enquesta de Victimització de Barcelona

Així doncs, **el fet d’haver patit un conflicte de convivència deteriora la percepció de seguretat al barri de manera més significativa que no pas el fet d’haver estat víctima d’un delicte**. Cal tenir en compte dues consideracions. D’una banda, la majoria de delictes registrats a l’Enquesta són delictes menors, amb poca càrrega de violència i un cost psicològic relativament baix. De l’altra, mentre que el conflicte de convivència es produeix en el propi barri, només el 47,1% de fets delictius registrats a l’enquesta han passat al districte de residència de l’entrevistat, per la qual cosa la probabilitat d’interferir en la percepció de seguretat en el barri és menor.

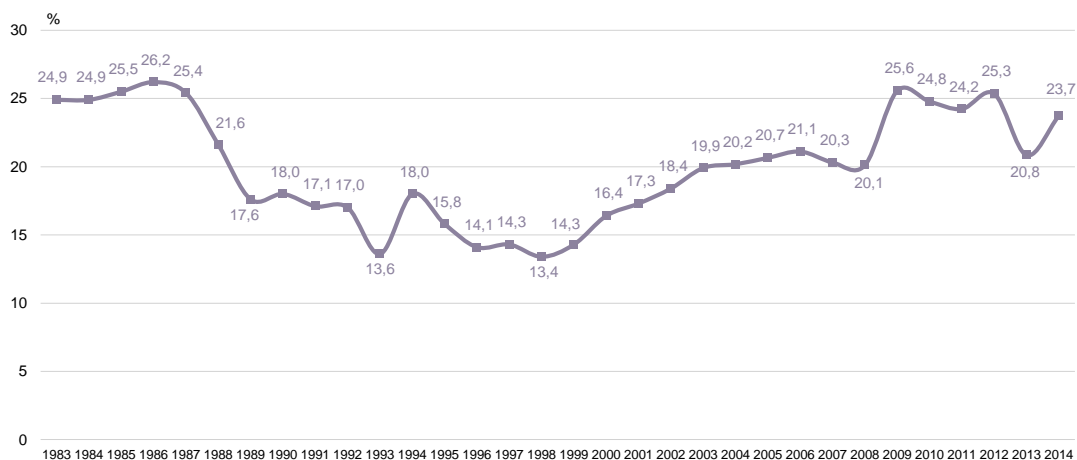
» 03.2. L’evolució de l’activitat il·lícita i de la victimització

Després d’un 2013 amb una atípica baixada de la victimització, enguany la taxa recupera uns valors que semblen coherents amb l’evolució detectada a altres indicadors de la ciutat. En l’Enquesta de 2015, el 23,7% de les persones entrevistades afirmen que van patir un delicte al llarg de 2014, la qual cosa suposa un increment de tres punts respecte al valor anormalment baix de l’any 2013, però un suau descens de la victimització respecte a fa dos anys.

Aquesta tendència a la baixa se situa en la línia del que aporten els indicadors policials en el període reflectit en l’enquesta. Les pròpies característiques dels fets detectats també contribueixen a explicar l’actual menor impacte de la victimització i dels il·lícits en la percepció de seguretat. D’acord amb l’EVB, actualment la majoria de fets de victimització que es registren a Barcelona són fets que no impliquen violència (majoritàriament, robatoris i intents de robatori de bossa, cartera o altres objectes) i presenten un impacte psicològic relativament

baix. L'anàlisi de les tipologies delictives a partir dels indicadors policials apunta als furtus com el tipus de fet amb major incidència

Gràfic 3. Índex global de victimització. Barcelona, 1983-2014

Font : Enquesta de Victimització de Barcelona

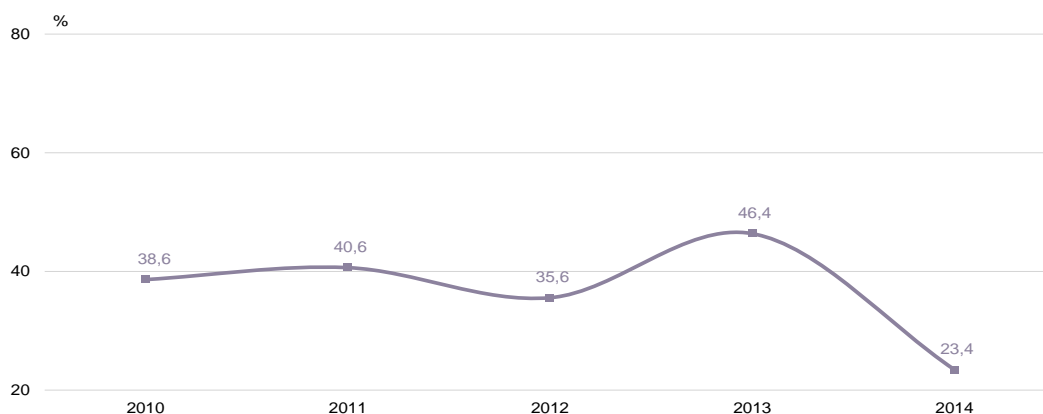
Taula 1. Les infraccions penals i els principals il·lícits coneguts per la policia. Barcelona, 2014-2015

	2014	2015	Dif. %
TOTAL DELICTES I FALTES CONTRA EL PATRIMONI	154.258	156.244	1,3
Delictes i faltes de furt	95.109	97.908	2,9
Robatori amb força			
interior de vehicle	7.084	6.258	-11,7
Domicili	5.204	6.629	27,4
Establiment	2.424	1.890	-22
Empresa	377	525	39,3
Robatori amb violència i/o intimidació			
estrebada	2.296	2.652	15,5
robatori amb violència o intimidació a EP	7.688	6.067	-21

Font: MCO

A més de les relacions entre delinqüència i percepció de seguretat, **una altra dada rellevant que emergeix dels resultats de l'enquesta és la caiguda de l'índex de denúncia, degut tant a que els fets delictius que s'incrementen són els de baixa gravetat** (particularment d'intents i de tipologies que no acostumen a generar denúncia: els intents de robatori, el robatori d'accessoris del vehicle, etc.), **com a la percepció que la policia pot fer poca cosa i les dificultats en l'acollida dels denunciants**, aspectes que s'haurien de millorar.

Gràfic 4. Índex global de victimització. Barcelona, 1983-2014

Font : Enquesta de Victimització de Barcelona

Taula 2. Motius per no denunciar. Barcelona, 2012-2015.

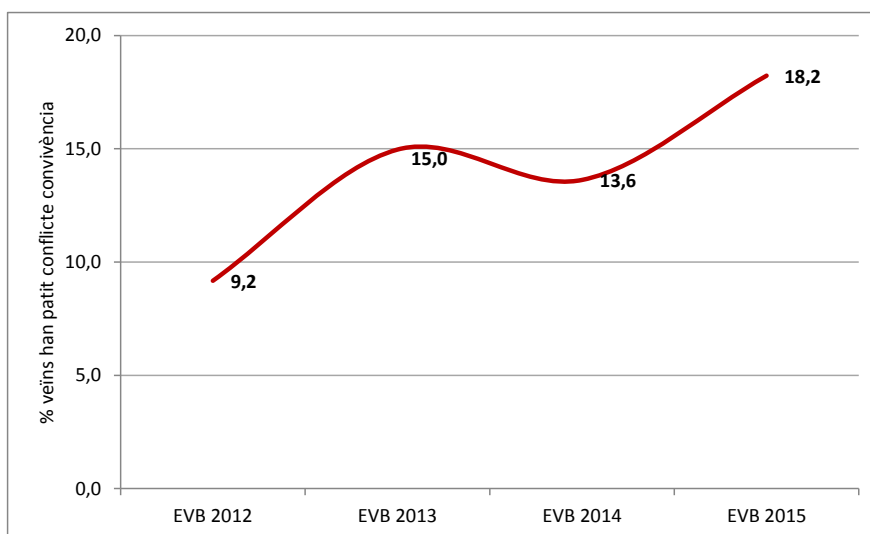
	EVB 2012	EVB 2013	EVB 2014	EVB 2015
La policia pot fer poca cosa	69,3	74,3	53,6	67,1
Complicat, massa tràmits, massa temps	58,5	55,0	29,2	50,8
Confia poc en la justícia	46,3	53,7	36,0	47,3
Confia poc en la policia	32,1	39,4	23,9	34,1
Per por	8,5	9,4	6,7	10,0
El fet va ser poc important	58,5	62,0	49,9	31,0
Va ser un intent	-	-	-	42,3

Font : Enquesta de Victimització de Barcelona

» 03.3. L'evolució dels incidents i dels conflictes de convivència

Des de l'any 2012, l'EVB quantifica la proporció de persones que han patit un conflicte de convivència al seu barri durant el darrer any. En aquest període **s'observa un increment destacable de població que diu haver patit un conflicte de convivència**, que el 2012 no arribava al 10% i el 2015 se situa en un 18,2%. Aquesta i altres dades apunten la rellevància que els conflictes de convivència tenen en la configuració de la relació entre la ciutadania, l'espai públic i la seguretat.

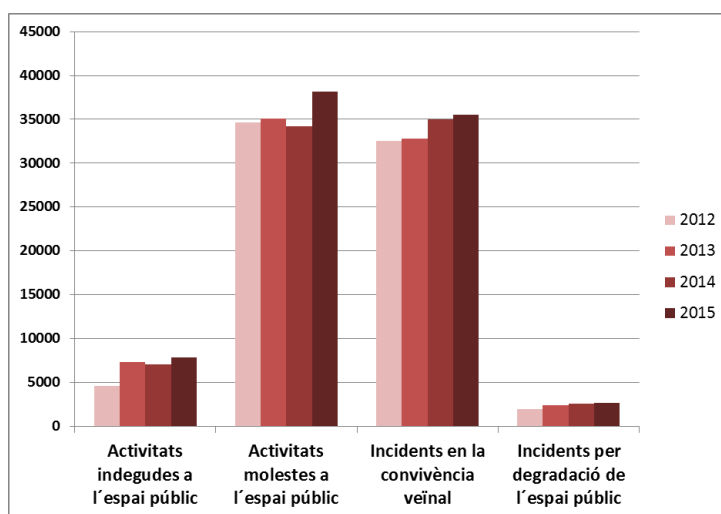
Gràfic 5. Proporció de població que ha patit un conflicte de convivència al seu barri. Barcelona, 2012- 2015

Font : Enquesta de Victimització de Barcelona

Paral·lelament, **les demandes a la Guàrdia Urbana per incidents relacionats amb la convivència també han incrementat de manera significativa en tots els àmbits durant aquest període**. Globalment, el 2015 s'han produït un 14% més d'incidentes que al 2012. De les quatre categories d'incidentes contemplades, les activitats molestes a l'espai públic i els incidents en la convivència veïnal són les que generen més demanda ciutadana. Les activitats indegudes a l'espai públic són l'àmbit que ha augmentat més tant en termes absoluts com relatius. També destaca en termes percentuals l'increment dels incidents per degradació de l'espai públic, tot i ser una categoria amb un nombre relativament baix d'incidentes.

**Figura 1. Evolució de la demanda a la Guàrdia Urbana per incidents relacionats amb la convivència.
Barcelona, 2012- 2015**

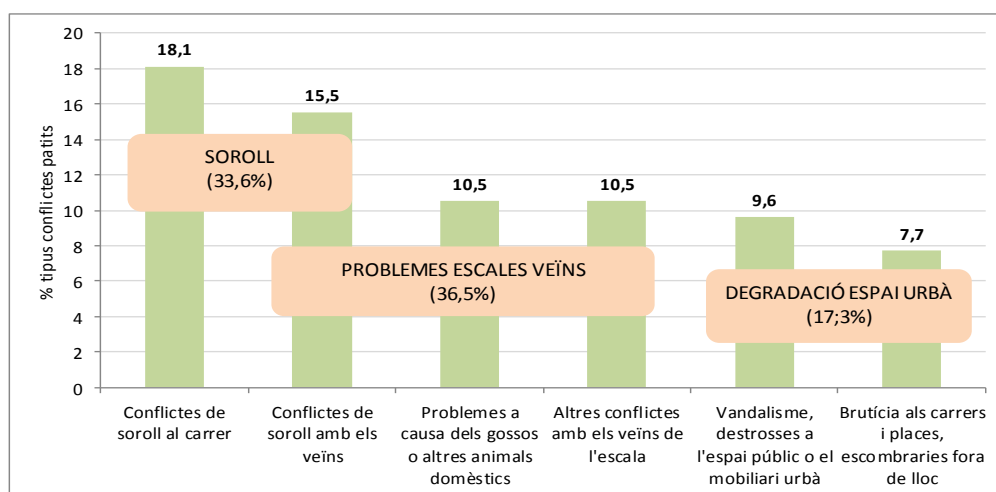
BARCELONA	2012	2013	2014	2015	Δ 15-12
Activitats indègudes a l'espai públic	4.597	7.330	7.076	7.879	71,4%
Activitats molestes a l'espai públic	34.667	35.046	34.203	38.120	10,0%
Incidents en la convivència veïnal	32.547	32.767	34.998	35.488	9,0%
Incidents per degradació de l'espai públic	1.956	2.387	2.566	2.655	35,7%
Total incidents convivència	73.767	77.530	78.843	84.142	14,1%

Font : Gerència de Seguretat i Prevenció

Tant si s'observen les demandes a la Guàrdia Urbana per incidents relacionats amb la convivència com la pròpia enquesta de victimització, el soroll apareix com el problema més citat entre la població i el que genera més demanda ciutadana en l'àmbit de la convivència. Concretament, en el cas de l'EVB, per al 33,6% de les persones que han patit un conflicte de convivència en el seu barri, aquest ha estat degut als sorolls (un 18,1% per sorolls al carrer i un 15,5% per sorolls de veïns i veïnes).

Quan al soroll s'agreguen les situacions conflictives que tenen a veure amb la convivència veïnal (animals domèstics i altres conflictes amb els veïns i veïnes d'escala), es pot observar com **la convivència a les comunitats de veïns i veïnes és la que genera més conflictes a la ciutat** (en suma, un 36,5% dels casos). Les situacions de conflicte també apareixen associades a la degradació de l'espai urbà (vandalisme i brutícia) i en menor mesura a problemes relacionats amb el turisme i amb les ocupacions de pisos, molt localitzats a determinats barris.

Gràfic 6. Principals conflictes que ha patit la població al seu barri en el darrer any. Barcelona, 2015

Font : Enquesta de Victimització de Barcelona

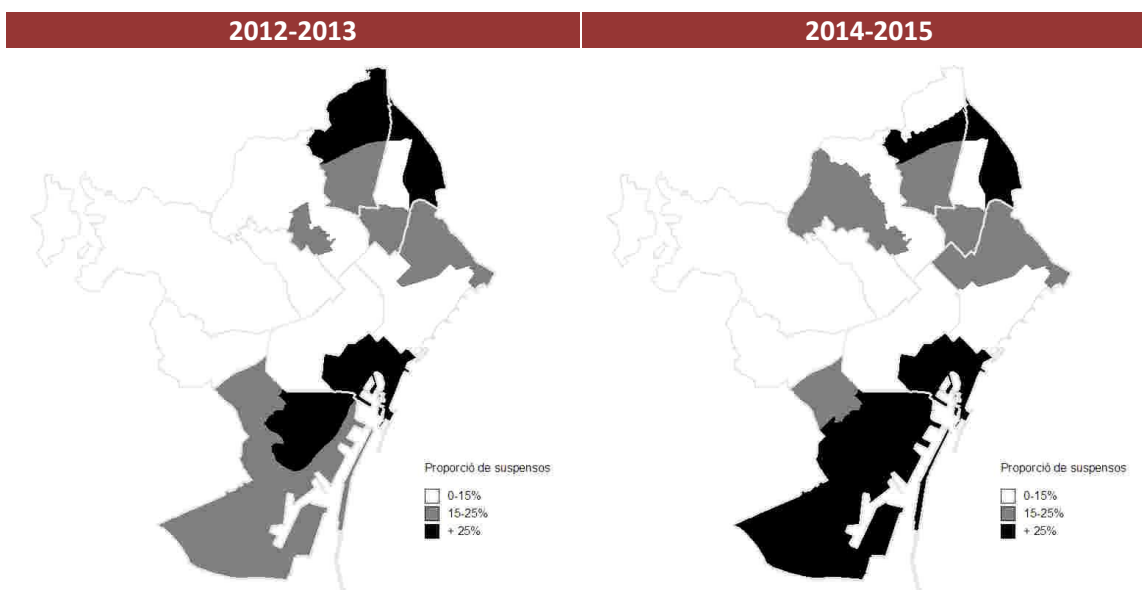
» 03.4. Localització territorial de la percepció d'inseguretat i els conflictes de convivència

Els indicadors globals del nivell de seguretat es basen en mesures de tendència central (mitjanes), i són molt robustos i poc sensibles a les variacions. Per tal de salvar aquesta limitació analítica i explorar la distribució territorial de la percepció de seguretat, s'han comptabilitzat i analitzat les característiques d'aquella part de la població que valora el nivell de seguretat del seu barri per sota dels 5 punts de mitjana, és a dir, se senten insegures.

El següent mapa mostra com ha evolucionat la proporció de persones que afirmen sentir-se insegures al seu barri entre els anys 2012 i 2015 per als 39 grans barris de la ciutat. Els resultats reflecteixen una gran estabilitat del sentiment d'inseguretat que es concentra sobretot en els barris de Ciutat Vella, Sants-Montjuïc i l'eix del Besòs. S'observa una millora de la seguretat en els barris de Torre Baró, Ciutat Meridiana i Vallbona al districte de Nou Barris; en canvi, la sensació de seguretat empitjora en la majoria de barris de Sants-Montjuïc i augmenta la proporció de persones que se senten insegures als barris de la Vall d'Hebron.

Els resultats suggereixen que **la propensió a suspendre el nivell de seguretat d'un barri està fortament associada a la situació econòmica i residencial amb la que es conviu**. Caldrà doncs retenir la importància de les desigualtats econòmiques i poblacionals per la seva forta incidència en la vivència de seguretat de la població. Tot plegat apunta a la importància i a la necessitat de desenvolupar polítiques transversals per a la consecució d'uns barris socialment més inclusius i segurs.

Mapa 1. Evolució del sentiment d'inseguretat al barri (proporció de persones residents que suspenen el nivell de seguretat). Barcelona, període 2012-2013 i 2014-2015.

Font : Enquesta de Victimització de Barcelona

Quant a la distribució territorial dels incidents policials registrats en relació amb la convivència ciutadana, d'una banda, els barris de Ciutat Vella són els que presenten taxes significativament altes en pràcticament totes les categories. A la banda contrària, el volum d'incidentes és menor a la majoria dels barris de Sant Andreu, Horta-Guinardó i Les Corts.

Pel que fa a l'evolució dels incidents en la convivència als barris, es pot veure un augment de les incidències policials relacionades amb les activitats indegudes i la convivència veïnal als barris de Sants-Montjuïc, Sant Andreu i Nou Barris. És en aquest districte, juntament amb el de Ciutat Vella on també es poden constatar un augment dels incidents per activitats molestes i per degradació de l'espai públic. Les anàlisis realitzades a partir d'aquestes informacions han permès comprovar molt especialment l'impacte dels incidents relacionats amb la degradació dels espais públics i de les activitats indegudes en l'espai públic sobre el sentiment de seguretat als barris, el que resulta del tot rellevant per a les polítiques de seguretat.

» 03.5. Prediagnosi participativa en el marc de l'avaluació del Pla 2012-2015

Un dels aspectes més rellevants que hom ha pogut constatar en les anàlisis prèvies és precisament la importància que en una ciutat global com Barcelona tenen les relacions socials i l'impacte de la seva fractura en la construcció social de la seguretat. Com hem constatat, es pot afirmar que la delinqüència o la seguretat perd intensitat en el mapa de les preocupacions ciutadanes, essent substituïda pels conflictes en la convivència i els dèficits en la prescripció de polítiques socialment inclusives.

És així com, en el marc del procés d'avaluació del Pla de seguretat ciutadana 2012-2015, es van organitzar un seguit de tallers de participació amb persones que responien a un ampli espectre ciutadà (comptant amb representants d'equipaments municipals, associacions i entitats, comerciants i veïns a títol individual). Es volia conèixer quina era l'opinió sobre les mesures per fer front a les disfuncions de seguretat identificades.

Les problemàtiques plantejades i recollides en les sessions participatives s'han classificat en una sèrie d'àmbits en els quals es constata i concretava la manifestació del conflicte:

- a) **Relacions socials:** situacions associades a la manca de relacions de convivència o a la feblesa de les relacions existents. S'hi poden incloure des de la manca de relació entre individus o la falta de capital social (escassa participació i associacionisme), fins als processos socials de minorització o de segregació residencial.
- b) **Qualitat de l'entorn:** conflictes relacionats amb el deteriorament o mal estat de l'espai urbà com ara les destrosses a béns privats, la vandalització de mobiliari urbà i espais públics, la brutícia, les deficiències en la qualitat dels serveis urbans (manca de manteniment o serveis de neteja) o el mal estat de conservació i mantinent dels edificis i l'espai públic.
- c) **Usos de l'espai:** situacions relacionades amb la conciliació de pràctiques diferents en espais d'ús compartit com ara els conflictes entre veïns, el soroll de persones o locals, el consum d'alcohol a parcs i places, etc.
- d) **Inclusió social:** problemàtiques associades a la pobresa, l'exclusió social, la manca d'integració laboral, i les seves expressions en economies de supervivència com la venda ambulants irregular, la prostitució, els recollidors, etc.
- e) **Seguretat ciutadana:** robatoris i agressions cap a les persones o cap als seus béns, victimització, existència de zones d'atracció delictiva, etc.

» 04. L'ESTRATÈGIA DEL PLA 2016-2019

El Pla de Prevenció i Seguretat 2016-2019 s'emmarca en l'obligació recollida a la Llei 4/2003, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya i compta amb els antecedents dels plans 2009-2011 i 2012-2015. En ambdós plans s'ha treballat en línies d'actuació que pretenien **disminuir els índexs de victimització i reforçar la percepció de seguretat a Barcelona i als seus barris**. De les anàlisis que s'han portat a terme en el marc d'aquests plans hom ha pogut comprovar com, més enllà de les experiències de victimització, són els canvis en la quantitat i qualitat de les relacions socials i els conflictes de convivència en els que s'han vist implicades les persones els que finalment afecten la percepció de benestar i de seguretat als barris.

Per altra banda, els impactes socials i econòmics de la política de reducció de serveis bàsics i retallades dels darrers anys generen un estat de tensió i d'indefensió davant del que podem anomenar inseguretats socials que amplifiquen la laxitud de la capacitat de resposta als reptes, especialment en aquella població en pitjors condicions. En aquest sentit, el Pla de Prevenció i Seguretat 2016-2019 pretén:

- Dissenyar una **estratègia comuna amb el conjunt de la ciutat**, que es basi en el coneixement i el diagnòstic,
- que tingui en compte les **particularitats dels diferents col·lectius i territoris** que integren Barcelona,
- que afronti les **problemàtiques de nova aparició** en el context actual,
- i tot això d'acord amb el principi de **rendiment de comptes** davant la ciutadania.

» 04.1. Filosofia i principis rectors

Les ciutats constitueixen el medi en el qual es localitzen les contradiccions i conflictes de l'actual era global. La seguretat, com la pròpia ciutat, és una construcció social. En aquest sentit les ciutats, com estructures social i culturalment polièdriques, esdevenen el medi i el nivell més adequat per donar respostes eficients als reptes globals ja que, avui, aquests requereixen de solucions locals.

També cal tenir en compte que la por a la delinqüència, a la nostra ciutat, ha deixat de ser el principal problema per a una important part de la ciutadania. És als fenòmens de convivència on cal prestar més atenció.

Atenent la confluència al territori d'un gens menyspreable conjunt de serveis i professionals (públics, privats i del tercer sector), amb capacitat de detecció de conflictes i en molts casos, de intervenció, es posa de relleu un potencial de recursos que cal coordinar i posar en valor d'acord amb la nova política de prevenció i seguretat, mitjançant la confluència de diagnòstic, valors, criteris i objectius.

La política de seguretat municipal que proposem s'estructura com el cúmul d'intervencions per a la prevenció de la inseguretat entesa com a anticipació en els processos de segregació social i

urbana, i és la clau principal per articular les polítiques de cohesió social i territorial amb les específiques de seguretat i protecció ciutadana.

Cal reforçar el recorregut municipalista de Barcelona en la construcció de polítiques locals de seguretat, amb el desenvolupament de les millors bones pràctiques en governança, en transversalitat compartida, en la transferència de coneixement i amb innovació.

En definitiva, un nou model per a una nova mirada, més plural i de la mà de la ciutadania. Una nova cultura de la seguretat, que suma i genera coresponsabilitats i coparticipació, que produeixi noves polítiques i posi en valor com a principis rectors la proximitat, el territori i la transparència.

Proximitat. Construir amb la ciutadania el nou model de convivència i seguretat de la ciutat.

Posar a les persones com la prioritat en matèria de seguretat. Escoltar la gent i cercar coresponsabilitat en la construcció del model de seguretat i convivència desitjat. És des del contacte diari i permanent amb la comunitat (veïns i veïnes, associacions, equipaments i serveis, comerç, etc.), les seves preocupacions, les seves necessitats en la seva activitat quotidiana al barri, que podrem promoure una acció coordinada del conjunt d'actors (públics, 3r sector i privats) que, des de diferents àmbits (social, educatiu, cultural, policial, etc.), ajudin a detectar amb temps els conflictes de convivència emergents i participin activament en la seva solució.

Territori. Adequar els serveis i recursos municipals per a la convivència i la seguretat d'acord al territori, les seves característiques i les seves necessitats.

L'espai públic, escenari clau en la construcció d'una ciutat vertebrada socialment, segura i cívica, esdevé referent a l'hora de configurar els serveis i models d'actuació, així com a l'hora de redistribuir els recursos humans, econòmics i materials disponibles de forma més eficaç i eficients.

Cal construir una veritable cartera de serveis en matèria de convivència, cooperació social, etc., tot compaginant l'escala carrer/barri amb la de districte/ciutat i la de metròpolis/"ciutat real" que ens ajudi a dimensionar millor els fenòmens emergents que no entenen de fronteres administratives.

Transparència. Garantir l'accés a una informació pública de qualitat en el conjunt d'accions en seguretat i convivència de forma permanent i comprensible.

Garantir un comportament exemplar i ètic esdevé clau i és imprescindible pel desplegament de l'exercici de la seguretat en les seves diferents formes. Els serveis municipals s'han de regir pel principi de transparència, i això en major mesura quan el que es vol és orientar l'actuació cap al diàleg, la mediació i si s'escau, la resolució pacífica del conflicte; i, en ocasions com a últim recurs, intervenir amb l'ús de la força amb criteri d'oportunitat, proporcionalitat i congruència per garantir i preservar la convivència i la seguretat. Cal preveure i exercir pautes de transparència que atenguin a aquests requeriments i que acostin a la ciutadania totes les garanties sobre la bona pràctica en l'exercici d'aquest mandat. Cal impulsar mesures decidides que acostin la informació a la ciutadania, generant una cistella d'informació pública de seguretat, amb les xifres dels paràmetres crítics per compartir el què sabem del que està

passant, a l'abast de tothom, tot reforçant les mesures comunicatives adreçades a la ciutadania.

» **04.2. Eixos estratègics i vectors de desenvolupament**

El Pla de Prevenció i Seguretat 2016-2019 comprèn les directrius i objectius en els quals assentar una millor i més ajustada política de prevenció i seguretat per als i les ciutadanes de Barcelona. Les diferents línies i àmbits d'intervenció s'agrupen en quatre grans eixos estratègics:

EIX 1. (Governança) DESENVOLUPAR UNA CONSTRUCCIÓ COL·LECTIVA DE LA SEGURETAT. VIURE EN BARRIS SOCIALMENT INCLUSIUS I SEGURS

EIX 2. (Transversalitat) MIRADES DIVERSES I RESPOSTA CONJUNTA PER PART DELS OPERADORS PÚBLICS A LES ARRELS DELS PROBLEMES DE CONVIVÈNCIA I SEGURETAT

EIX 3. (Coneixement i innovació) DE LA INFORMACIÓ AL CONEIXEMENT, CONSTRUINT INTEL·LIGÈNCIA DE LA CIUTAT

EIX 4. (Eficiència) MILLORAR LA GESTIÓ DE LA SEGURETAT ADAPTANT-LA A LES NOVES DEMANDES I REALITATS CIUTADANES I TERRITORIALS

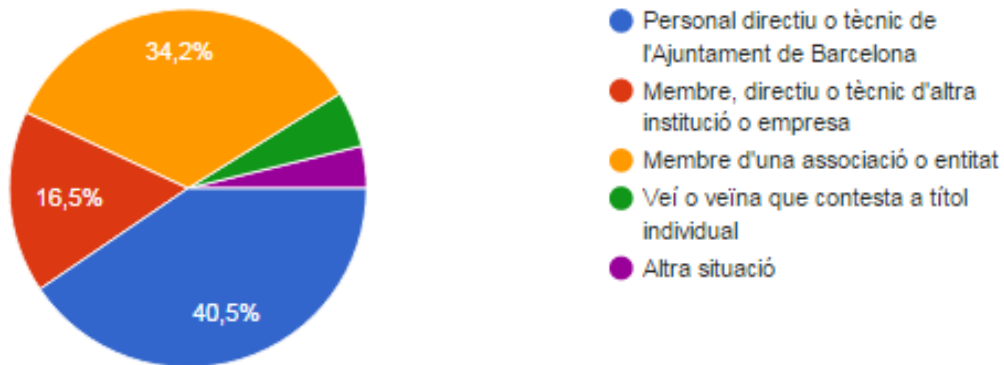
» **04.3. Consulta integral i participada: participació de la ciutadania, entitats, serveis i població experta**

Volem crear una ciutat més inclusiva i segura amb la participació activa de tots els operadors que hi estan implicats. Coherents amb aquest valor, una primera decisió que s'ha pres ha estat la d'impulsar una consulta integral i participada amb l'objectiu de dissenyar una estratègia comuna orientada a prevenir i abordar aquelles situacions que generen problemes de convivència i d'inseguretat a la nostra ciutat.

Per tal d'assolir aquesta fita s'ha incorporat al procés de definició del nou pla de prevenció i de seguretat la ciutadania, tant a títol individual com a organitzacions veïnals, a entitats socials i al personal tècnic municipal i de les seves empreses i institucions. Amb aquest objectiu es va dissenyar un qüestionari online que es va fer arribar al voltant d'unes 200 persones.

La informació recopilada es va analitzar des d'una perspectiva integral, tractant de cobrir tots els aspectes de la planificació de les polítiques de prevenció i de seguretat: la prioritització d'objectius, la proposta d'accions estratègiques per a assolir aquest objectius i l'obtenció d'indicadors per a avaluar la marxa del pla.

Gràfic 7. Perfil de la situació de les persones que han participat en la consulta participada, 2016

Font: Gerència de Seguretat i Prevenció

Totes les contribucions i propostes s'han recollit, sistematitzat i posteriorment incorporat al **Pla de Prevenció i Seguretat de Barcelona 2016-2019**. Les aportacions han contribuït a definir els objectius generals, a establir la prioritització dels vectors d'intervenció, a concretar les accions estratègiques i el seu contingut, així com a avançar en la construcció d'un sistema d'avaluació, senyalant les dimensions clau a avaluar en cada cas. **Totes aquestes aportacions apareixen incorporades en les fitxes que defineixen les accions estratègiques del Pla**, que s'estructuren d'acord amb aquestes dimensions i que es poden consultar en el punt 05.

Cal senyalar que aquestes aportacions i contribucions també han aportat una sèrie d'informacions qualitatives altament significatives. En efecte, **l'elevat nombre de propostes que s'han articulat al voltant dels temes relacionats amb la violència interpersonal (especialment pel que fa a l'assetjament escolar i la violència sexual), les condicions de la denúncia i la interrelació entre seguretat i espai públic esdevenen un baròmetre de l'elevat grau de preocupació que generen aquestes situacions a les persones consultades i que cal tenir en compte.**

» 05. ACCIONS ESTRATÈGIQUES

Vector 1. Potenciar mecanismes i reglaments dels òrgans de participació en l'àmbit de la seguretat per tal d'incloure sectors de l'administració i col·lectius socials que fins ara no hi participaven

DESCRIPCIÓ:

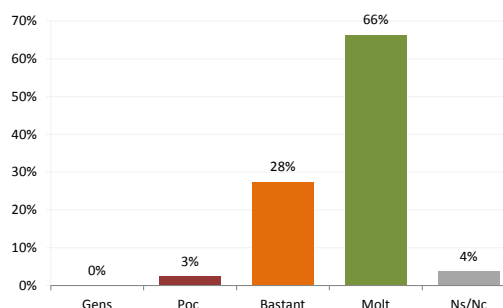
L'any 1984, l'Ajuntament de Barcelona va impulsar la creació del Consell de Seguretat Urbana de Barcelona com a òrgan de participació i anàlisi de la seguretat a la ciutat.

El passat mes de gener es va ampliar el Consell convidant a formar-ne part a representants dels col·lectius de dones, gent gran, joves, LGTBI i de la Taula del Tercer Sector. Tot i aquest eixamplament de la base comunitària al Consell, cal definir i concretar l'abast de la participació de la comunitat en la identificació de necessitats i en la coproducció de les polítiques a portar a terme.

OBJECTIUS GENERALS:

- Augmentar la base de participació
- Fomentar la pluralitat de la participació
- Articular la tasca desenvolupada pels diferents òrgans de participació

PRIORITZACIÓ:

ACCIONS ESTRATÈGIQUES:

1.1. Creació de Consells de Prevenció i Seguretat (CPSD) als deu districtes de la ciutat.

1.2. Creació de taules de barri per tal que facilitin als CPSD diagnòstics i propostes ajustades a les necessitats dels barris.

1.3. Obrir el Consell de Prevenció i Seguretat de Barcelona a les entitats i a la ciutadania.

- Ampliant la xarxa de participació (identificar operadors, xarxes comunitàries,...).
- Contactant i convocant a operadors no institucionals: entitats i associacions del tercer sector, col·lectius de població potencialment vulnerables, equipaments de barri.
- Incorporació d'operadors amb forta presència a peu de carrer (operadors i operadores del servei de manteniment i neteja, parcs i jardins, vigilància zones d'estacionament limitat)

INDICADORS:

Dimensió a avaluar	Tipus de Font	Disponibilitat	Propostes
Volum de la participació (nombre de participants) i diversitat (nombre de col·lectius)	Aprofitament de registres administratius	No	S'ha de treballar per mantenir un control centralitzat de les dades de gestió que generin els propis òrgans de participació. Cal valorar la possibilitat de realitzar enquestes o estudis de satisfacció a les persones participants.

Vector 2. Fomentar instruments de participació en la planificació de les polítiques de prevenció, especialment en el disseny, regulació, usos i horaris dels espais i equipaments dels barris

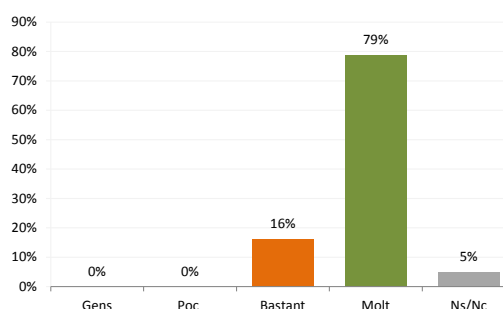
DESCRIPCIÓ:

La pràctica del planejament urbanístic, de la definició dels projectes, d'espais i equipaments, pot contribuir a que aquests siguin més plaents i segurs si es tenen en compte les diferents necessitats, aspiracions, percepcions i prioritats de les persones que els utilitzen. Tanmateix les experiències que es deriven de la freqüentació dels espais i dels equipaments públics es caracteritzen per la creixent intersecció de distintes temporalitats i formes de sociabilitat que poden derivar en situacions de conflicte o inclús d'inseguretat per la confrontació entre els usos esperats i les pràctiques que s'hi donen, o entre l'espai concebut pels agents planificadors i l'espai viscut.

OBJECTIUS GENERALS:

- Incorporar criteris de seguretat als processos de planejament i d'ordenació urbanística
- Facilitar la participació de la població resident i usuària en el disseny i la planificació
- Impulsar campanyes informatives sobre la cura dels espais i dels equipaments comuns
- Reforçar els mecanismes de control i de mediació

PRIORITZACIÓ:

ACCIONS ESTRATÈGIQUES:

2.1. Espai de debat sobre Urbanisme i Seguretat.

- Anàlisi de les necessitats i opinions que utilitzen els espais i equipaments
 - Usos dels espais públics i significats que adquireixen per a les diferents persones que els utilitzen (en funció del gènere, la pertinença, l'edat,...)
 - Necessitats dels barris i la seva connexió amb l'estructura urbana
- Diversificació de la participació en els espais de debat (personal tècnic, veïns i veïnes i tercer sector,...)

2.2. Revisió de la normativa i criteris tècnics pels projectes d'espais públic i equipaments municipals

- Incorporació de criteris de seguretat i de prevenció en el disseny a la normativa actual.
- Incorporació de la perspectiva de gènere.

2.3. Canals de participació ciutadana

- Recorreguts o marxes exploratòries (gènere)
- Incorporació de grups de treball als processos de planificació.
- Establir canals de comunicació oberts i àgils perquè es puguin detectar i fer aflorar els problemes i les necessitats de la població en relació als espais i els equipaments públics.

2.4. Gestió, control i mediació

- Campanyes informatives.
- Operadors formals: patrulles de proximitat, d'equips de mediació (educadors/educadores, treballadors socials), ús d'agents cívics, equips de manteniment.

INDICADORS:

Dimensió a avaluar	Tipus de Font	Disponibilitat	Propostes
Indicadors del disseny	Estudis i treballs d'investigació	No	• Avaluació dels criteris tècnics; avaluació de la participació

ciutadana

Indicadors de la qualitat dels espais i dels equipaments	Estudis i treballs d'investigació	No	<ul style="list-style-type: none">• Enquesta satisfacció,• Recorreguts de reconeixement
Indicadors de la gestió	Aprofitament de registres administratius	Sí	<ul style="list-style-type: none">• Incidències detectades, actuacions de seguretat....

Vector 3. Donar a conèixer les estructures i les dinàmiques de governança, publicant ordres del dia, propostes i acords

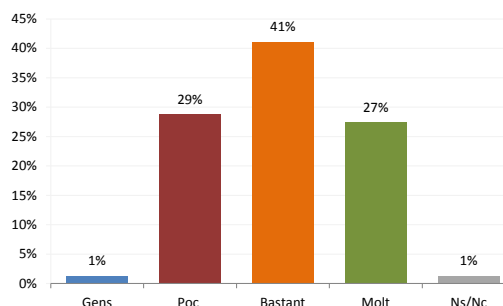
DESCRIPCIÓ:

L'acció de l'administració en matèria de prevenció i de seguretat sovint no és prou coneguda per part de la població, una situació que pot suposar un llast a la participació i al control democràtic de l'acció de govern. Igualment, la participació no es pot esgotar en un procés de difusió d'informació sobre els òrgans de participació i el seu funcionament, sinó que cal articular mecanismes de retroalimentació de la informació per tal que les persones implicades puguin fer un seguiment.

OBJECTIUS GENERALS:

- Posar a l'abast de la ciutadania la informació sobre l'acció de govern en aquest àmbit
- Millorar els mecanismes de retroalimentació

PRIORITZACIÓ:

ACCIONS ESTRATÈGIQUES:

3.1. Pla de comunicació

3.2. Accés telemàtic a la informació

INDICADORS:

Dimensió a avaluar	Tipus de Font	Disponibilitat	Propostes
Informació compartida	Aprofitament de registres administratius	No	<ul style="list-style-type: none"> • Publicació d'ordres del dia, • Publicació actes de reunions

Vector 4. Articular un espai de decisió compartida de les estratègies de prevenció per part dels operadors públics

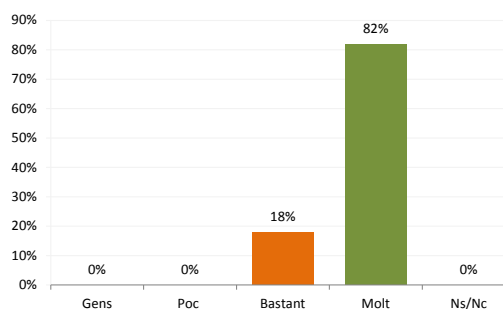
DESCRIPCIÓ:

Posar en comú les informacions de què disposen els diferents operadors permet una visió compartida sobre els problemes de seguretat presents a la ciutat, conèixer els seus efectes sobre la qualitat de vida i avançar en l'abordatge proactiu i coordinat de les situacions detectades, així com un millor control dels recursos i de les despeses en matèria de seguretat ciutadana.

OBJECTIUS GENERALS:

- Crear un espai institucional de coordinació operativa de les polítiques de prevenció

PRIORITZACIÓ:

ACCIONS ESTRATÈGIQUES:

4.1. Articulació i coordinació de la Taula de Prevenció

INDICADORS:

Dimensió a avaluar	Tipus de Font	Disponibilitat	Propostes
Manteniment de les taules de prevenció als districtes	Aprofitament de registres administratius	No	<ul style="list-style-type: none"> • Mantenir un control centralitzat de les dades de gestió que generin els propis òrgans de participació

Vector 5. Dissenyar programes d'intervenció específics adequant-los en cada cas a les necessitats de convivència i seguretat als barris, fomentant els convenis de col·laboració amb els actors en prevenció

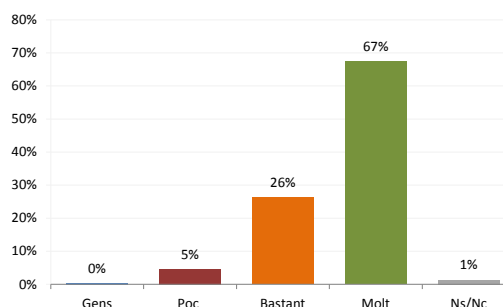
DESCRIPCIÓ:

En recerques desenvolupades per la Direcció de Serveis de Prevenció (2007 i 2010) hom va conèixer que el 50% de les accions de prevenció del conflicte i de la convivència son desenvolupades per entitats i associacions. Aquest capital social de la ciutat és el que permet articular una acció conjunta entre els serveis públics i els operadors socials, tot adequant les respostes a la diversitat social i territorial de la ciutat parant especial atenció als territoris i als col·lectius vulnerables o amb característiques especials.

OBJECTIUS GENERALS:

- Dissenyar polítiques públiques de prevenció i de seguretat no policials amb la implicació dels sectors social i educatiu.
- Establir dinàmiques de treball transversals i plans d'intervenció conjunts entre l'administració i els operadors socials.
- Generar mecanismes d'avaluació de l'eficàcia dels programes vigents.

PRIORITZACIÓ:

ACCIONS ESTRATÈGIQUES:

5.1. Xarxa de Prevenció

- Incorporació de la Xarxa de Prevenció en l'Acord marc per una Barcelona Inclusiva.
- Impuls d'accions des de l'Ajuntament dirigides a posar en contacte i fomentar el treball conjunt entre entitats diverses.
- Utilitzar aquestes xarxes per tractar temes concrets.

5.2. Mecanismes de gestió de les relacions amb l'administració

- Concertació de recursos i serveis mitjançant convenis de col·laboració revisables, contractació directa i concursos per a la prestació de serveis, elaboració de circuits i protocols d'actuació, contractes programa o subvencions finalistes, entre d'altres.

INDICADORS:

Dimensió a avaluar	Tipus de Font	Disponibilitat	Propostes
Creació de xarxes de relacions	Indicadors de Gestió	No	<ul style="list-style-type: none"> • Entitats que formen part de la xarxa de Prevenció
Mecanismes de gestió	Aprofitament de registres administratius	No	<ul style="list-style-type: none"> • Recompte de convenis signats; • Evolució dels pressupostos destinats a les accions concertades; • Número d'entitats beneficiàries; • Programes que inclouen mecanismes d'avaluació de l'eficàcia

Vector 6. Identificar, consolidar i potenciar aquells programes o intervencions que faciliten l'ús universal dels espais i equipaments públics dels barris / la convivència i la vivència segura i inclusiva als barris

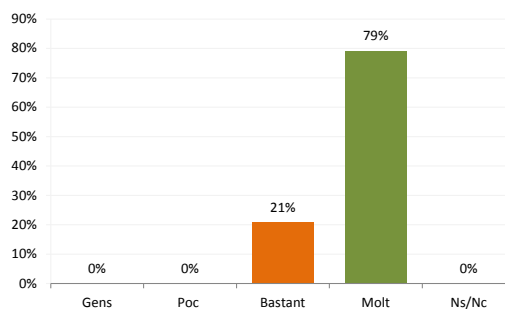
DESCRIPCIÓ:

Reforçar i consolidar aquelles intervencions i programes d'intervenció que s'han constatat com a eficaços.

OBJECTIUS GENERALS:

- Consolidar o reforçar els recursos destinats als programes que han mostrat llur eficàcia
- Prestar suport i treballar en l'apoderament de les entitats i operadors socials

PRIORITZACIÓ:

ACCIONS ESTRATÈGIQUES:

6.1. Integració en els pressupostos

6.2. Definició del programa o intervenció com servei municipal

6.3. Suport i apoderament de les entitats

- Suport a la definició de projectes
- Activitats de caràcter formatiu

INDICADORS:

Dimensió a avaluar	Tipus de Font	Disponibilitat	Propostes
Identificació de programes	Indicadors de Gestió	No	<ul style="list-style-type: none"> • Programes dotats de pressupost; • Programes o intervencions definides com serveis municipals
Empoderament	Aprofitament de registres administratius	No	<ul style="list-style-type: none"> • Activitats formatives i de suport als projectes realitzades; • Personal tècnic administratiu dedicat a activitats d'empoderament

Vector 7. Reforçar el potencial de l'experiència local com a resposta a problemes globals. Posant en valor les experiències de la ciutat i aplicant tècniques de benchmarking per adaptar experiències d'èxit d'arreu

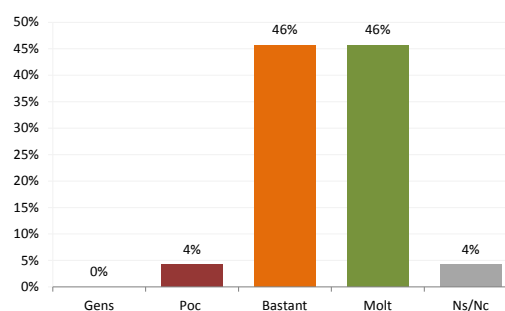
DESCRIPCIÓ:

Els reptes i les dificultats que planteja la gestió de la convivència i de la seguretat a les ciutats altament complexes aconsella buscar noves alternatives, tot incorporant aquelles experiències positives que es duen a terme en altres ciutats i que són susceptibles de replicar el seu èxit a Barcelona. A més d'ampliar la nostra visió fent una mirada al que es fa a l'exterior, també és del tot necessari generar un autoaprenentatge sobre aquelles pràctiques innovadores que s'estan duent a terme a la pròpia ciutat i que poden plantejar noves idees i importants oportunitats de millora.

OBJECTIUS GENERALS:

- Identificar i incorporar, si s'escau, experiències i pràctiques positives que es duen a terme en altres ciutats.
- Potenciar l'intercanvi d'idees i d'experiències en el marc de la Xarxa de Prevenció.

PRIORITZACIÓ:

ACCIONS ESTRATÈGIQUES:

7.1. Comparacions externes i intercanvi d'experiències

- Projectes de Benchmarking, visites i intercanvis, grups i comissions d'estudi, entre d'altres.

7.2. Networking i transferència de coneixements

- Articulació de xarxes d'intercanvi d'experiències estables entre les entitats, associacions i empreses socials locals.
- Ús de l'extranet de PPLL per compartir bones pràctiques .

INDICADORS:

Dimensió a avaluar	Tipus de Font	Disponibilitat	Propostes
Realització de les accions proposades	Aprofitament de registres administratius	No	<ul style="list-style-type: none"> • Mantenir un registre de les activitats realitzades

Vector 8. Planificar i desenvolupar accions de coneixement que sentin les bases de les actuacions en matèria de prevenció i seguretat

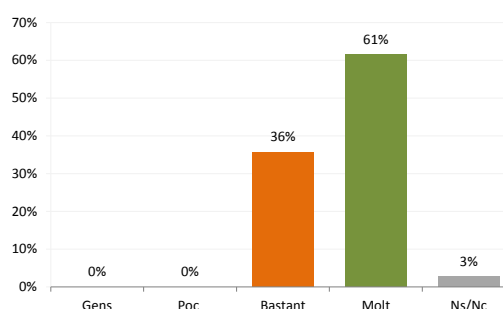
DESCRIPCIÓ:

La transmissió de les opinions i de les propostes que es deriven del coneixement científic i del desenvolupament tecnològic, permet articular un marc de referència a partir del qual es poden orientar les decisions de la gestió pública en base a un fonament clar i transparent per a la ciutadania. Partint de les necessitats de coneixement que es deriven de la pràctica quotidiana, cal seguir generant coneixement per a dissenyar polítiques informades en prevenció i seguretat que faciliti un abordatge d'anticipació de les problemàtiques de convivència i seguretat.

OBJECTIUS GENERALS:

- Mantenir una línia de recerca en prevenció i seguretat
- Obrir un diàleg entre l'administració, l'acadèmia i la ciutadania davant les problemàtiques de convivència i seguretat.

PRIORITZACIÓ:

ACCIONS ESTRATÈGIQUES:

8.1. Pla d'Estudis Criminològic

- Marc de col·laboració amb l'acadèmia i els equips de recerca existents
- Establir un sistema de subvencions, premis, beques.

8.2. Difusió i socialització del coneixement

- Difusió de dades quantitatives i qualitatives a nivell de ciutadania i universitat

INDICADORS:

Dimensió a avaluar	Tipus de Font	Disponibilitat	Propostes
Recerca i anàlisi	Aprofitament de registres administratius	No	• Mantenir un registre de les activitats realitzades
Espais de socialització	Aprofitament de registres administratius	No	• Mantenir un registre de les activitats realitzades

Vector 9. Accions per augmentar la confiança en els mecanismes i les condicions de denúncia ciutadana

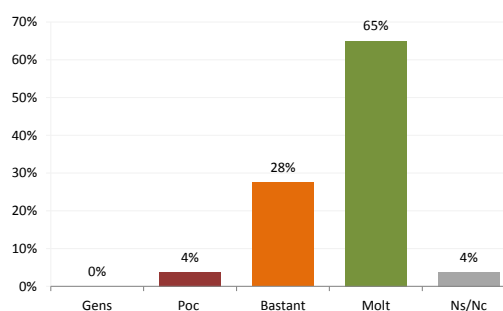
DESCRIPCIÓ:

L'Enquesta de Victimització i d'opinió sobre la seguretat a Barcelona (EVB) aporta evidència empírica que mostra que els índexs de denúncia dels fets de victimització se situen en unes proporcions baixes i que a més manifesten una tendència a la disminució. Cal millorar aquests índex de denúncia tant per millorar la relació entre la realitat delictiva i les dades policials, així com per garantir la proximitat entre policies i ciutadania.

OBJECTIUS GENERALS:

- Millorar l'atenció a les víctimes
- Incrementar els índexs de denúncia

PRIORITZACIÓ:

ACCIONS ESTRATÈGIQUES:

9.1. Campanya sobre la importància cívica de la denúncia

9.2. Millora del temps i la gestió de la denúncia

- Implementació d'eines telemàtiques
- Denúncia a unitats mòbils
- Ampliació dels llocs i horaris dels punts de denúncia
- Reducció del temps de resposta
- Salvaguarda de la identitat de la persona denunciant

9.3. Atenció a les víctimes

- Sistemes de mediació
- Sistemes de suport i acompanyament a les víctimes (especialment de violència, discriminació, racisme o xenofòbia)
- Empatia i tracte a la població

INDICADORS:

Dimensió a avaluar	Tipus de Font	Disponibilitat	Propostes
Evolució de la denúncia	Operació estadística	Sí	• EVB
Satisfacció denúncia	Estudis i treballs d'investigació	No	• Enquestes de satisfacció

Vector 10. Adaptar recursos en els àmbits de protecció i seguretat emergents i en els sectors de població i territoris amb major risc

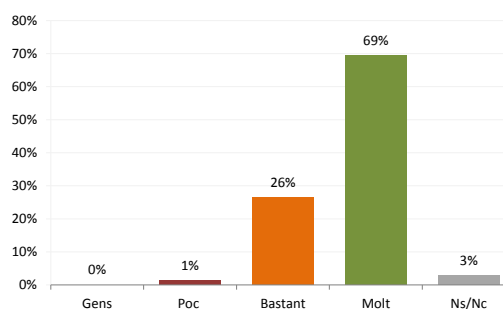
DESCRIPCIÓ:

Els registres de denúncies i de fets de victimització, així com d'altres indicadors permeten observar zones amb una elevada concentració d'indicadors de risc que apunten a la necessitat de concentrar una major presència de recursos per garantir l'eficiència en la resposta. De la mateixa manera és possible observar que hi ha àmbits de la seguretat en què determinats segments de població són més vulnerables, pel que s'han de tenir en compte les especificitats d'aquests casos a l'hora de dissenyar les polítiques de prevenció i de seguretat.

OBJECTIUS GENERALS:

- Dimensionament dels recursos de protecció.
- Garantir la màxima eficàcia en la resolució de la incidència o emergència.

PRIORITZACIÓ:

ACCIONS ESTRATÈGIQUES:

10.1. Pla Director de la Guàrdia Urbana

10.2. Sistemes de patrullatge basats en l'evidència

INDICADORS:

Dimensió a avaluar	Tipus de Font	Disponibilitat	Propostes
Recursos de protecció	Aprofitament de registres administratius	Sí	<ul style="list-style-type: none"> • Pressupost destinat a recursos de protecció i seguretat; • Hores destinades a recursos de protecció i seguretat
	Estudis i treballs d'investigació	No	<ul style="list-style-type: none"> • Definició dels àmbits de protecció i de seguretat emergents

Vector 11. Prevenir i controlar les manifestacions de la violència interpersonal

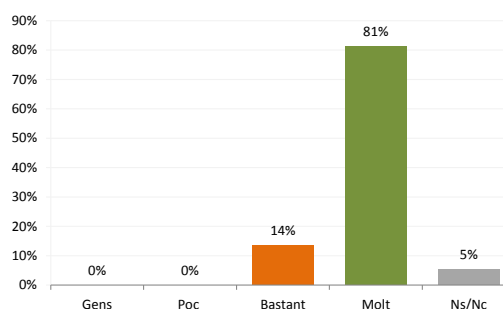
DESCRIPCIÓ:

En els darrers anys, les enquestes i els indicadors policials mostren un increment de noves formes de violència entre les persones. Així, l'Enquesta de Victimització apunta un augment de les amenaces i agressions (particularment entre les noies joves), mentre que les poques dades existents consoliden la idea que entre els joves i els adolescents es dona certa prevalença de determinats tipus de comportaments i relacions violentes (bullying). D'altra banda, la violència masclista manté una preocupant tendència a l'alça i despunten altres formes de violència intrafamiliar que sovint no queden reflectides en cap indicador ni arriben a coneixement de les policies. Reduir el nombre d'agressions interpersonals en tots els àmbits ha de ser objectiu prioritari de les polítiques de seguretat i convivència.

OBJECTIUS GENERALS:

- Avançar en la prevenció, reduint el nombre de relacions violentes interpersonals.
- Millorar la detecció, revisant i universalitzant els protocols de detecció
- Millorar l'atenció i l'assistència a les víctimes

PRIORITZACIÓ:

ACCIONS ESTRATÈGIQUES:

11.1. Assejament i agressions en l'àmbit escolar (Bullying)

- Actuacions d'empoderament de referents de la comunitat escolar
- Serveis de mediació comunitària
- Formació i implicació de la comunitat educativa en detecció i denúncia

11.2. Violència masclista contra les dones

- Consolidació de les relacions no violentes entre iguals
- Punts d'atenció a les dones
- Abordatge integral

11.3. Violència intrafamiliar (contra les pares i mares i altres parents)

- Serveis de mediació comunitària

11.4. Comportaments violents contra les persones

- Programes d'oci responsable

INDICADORS:

Dimensió a avaluar	Tipus de Font	Disponibilitat	Propostes
Convivència escolar	Operació estadística	Sí	• Enquesta de convivència escolar i seguretat
Violència masclista	Operació estadística	Sí	• Enquesta de violència masclista
Infraccions penals en l'àmbit de la violència de gènere i domèstica	Aprofitament de registres administratius	Sí	• Activitat policial
Altres formes de violència	Aprofitament de registres administratius	Sí	• Activitat policial

Vector 12. Donar un nou impuls a la cultura de proximitat a la ciutadania, per part dels cossos de protecció i seguretat

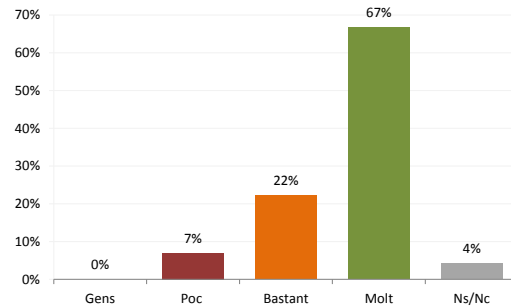
DESCRIPCIÓ:

El discurs de la població sobre els cossos de protecció i de seguretat manifesta una necessitat de major proximitat que augmenti el contacte i la seva presència al territori entre ambdues parts. En aquest, les experiències en altres països mostren com la cultura de proximitat facilita l'intercanvi d'informació entre les parts, augmenta la percepció de seguretat i proporciona figures de referència per a la pròpia comunitat i a l'administració.

OBJECTIUS GENERALS:

- Impulsar el patrullatge i el contacte dels operadors de protecció i seguretat amb la ciutadania a nivell de barri

PRIORITZACIÓ:

ACCIONS ESTRATÈGIQUES:

12.1. Pla director de la Guàrdia Urbana

12.2. Desenvolupament del Pla Director SPEIS

INDICADORS:

Dimensió a avaluar	Tipus de Font	Disponibilitat	Propostes
Serveis de proximitat per part dels cossos de protecció i seguretat	Estudis i treballs d'investigació	No	<ul style="list-style-type: none"> • Estudis de satisfacció i d'opinió sobre la qualitat en la prestació de serveis

Vector 13. Reforçar el sistema de mesures i serveis en benefici de la comunitat com a alternatiu a la sanció

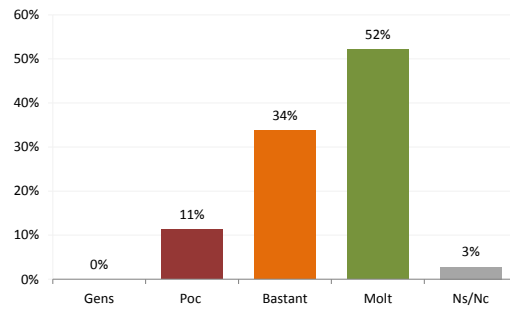
DESCRIPCIÓ:

La sanció econòmica ha esdevingut un dels mecanismes punitius més estesos a l'hora d'abordar les infraccions administratives, si bé la seva eficàcia recuperadora i preventiva s'ha demostrat limitada i posa en evidència l'oportunitat de recuperació social de la mesura alternativa.

OBJECTIUS GENERALS:

- Consolidar la mesura alternativa davant els casos d'infraccions administratives
- Potenciar els sistemes de mediació penal

PRIORITZACIÓ:

ACCIONS ESTRATÈGIQUES:

13.1. Mesura alternativa

- Modificació de les referències a la sanció econòmica en les normatives

13.2. Mediació penal

INDICADORS:

Dimensió a avaluar	Tipus de Font	Disponibilitat	Propostes
Mesures alternatives	Aprofitament de registres administratius	Sí	• Substitució de sancions